

konferencen i Rom om. Vi deler fuldt og helt behovet for at få international retsorden mod krigsforbrydere. Sådan er det.

Så til spørgsmålet fra hr. Skaarup: Var trusselsbilledet forkert? Altså vi går jo meget langt i noget politioperativt, som jeg tror enhver vil have forståelse for at jeg trygt overlader i hænderne på efterretningstjenesten og dem, der er uddannet til det. Men man skal altså vurdere trusselsbilledet, dengang han ankom og så nu, og jeg tror, enhver har kunnet se, at den pågældende irakiske hærchef om ikke var truet, så i hvert fald blev barrikaderet ganske kort tid efter, at der var journalister, der offentliggjorde hans adresse, barrikaderet ikke mindst af pressen selv.

Så nu har politiet i Ringsted truffet de foranstaltninger, som jeg har fuld tillid til er de rigtige, og som politimesteren har truffet. Jeg har ingen grund til at kritisere politimesteren for de foranstaltninger, der er truffet.

Så må jeg sige til hr. Jensby: Hr. Jensby er jo en beundringsværdig anklager, og jeg fornemmer, at hr. Jensby nu nærmest mener, at han er tilbage i sin anklagerrolle, når han står her og beder mig om at stikke hovedet i løkken. Det får hr. Jensby mig ikke til, for jeg aner selvfølgelig, hvad der er hr. Jensbys ærinde. Det er jo ikke at skabe ret og rimelighed, det her, det er at gå efter min skalp. Det er der ikke noget grundlag for. Derfor skal hr. Jensby selvfølgelig have lov til fortsat at forsøge, men det er der ikke noget grundlag for.

Jeg har svaret, at disse sager vil vi forelægge for kontroludvalget. Der, hvor der er stillet direkte spørgsmål, har jeg svaret, men der er svar, jeg ikke kan give, og det troede jeg at hr. Jensby, når det drejer sig om Efterretningstjenesterne, både Forsvarets Efterretningstjeneste og Politiets Efterretningstjeneste, ville have forståelse for. Jeg troede det.

Svend Aage Jensby (V):

Man kan jo blive så skuffet, men jeg kan sige: Jeg synes, der er meget vigtigere ting at tage sig til end at forsøge at få justitsministeren afsat. Jeg synes, det vigtigste er at give mulighed for, at den danske befolkning får at vide, hvad det er for nogle, der huserer i det her land.

Hvis justitsministeren så TV 2 i går, kunne man se en fransk ekspert i terrorbekæmpelse sige, at han var rystet over forholdene i Danmark, at der var terrorister her i Danmark, der var sovende, der samlede penge ind og hvilede ud. Og

som han sagde: Det er et naivt system. Det var TV 2 i går.

Så må justitsministeren altså tilgive, at jeg og mine partifæller er interesseret i at få det her lagt blot for befolkningen. Men nu slutter jeg så af med at konstatere, at på trods af at vi kun har spurgt helt generelt, om ministeriet er underrettet om de otte andre personer, så kan pressen og befolkningen gå måbende tilbage fra salen her i dag, for de har ikke fået noget svar.

Det er disharmoni med statsministerens optræden i TV, når han forsikrer, at vi ikke har terrorister.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg forstod på ministerens forrige besvarelse, at der er sager blandt de ni her, hvor det ville være rigtigt, at ministeriet og ministeren var blevet orienteret. Så det er rimeligt, at vi spørger, om det så rent faktisk også fandt sted.

Ministeren er meget optaget af, at vi øjensynlig skal bedømme med de her spørgsmål, hvorvidt ministeren havde administreret dette område dårligt eller godt. Det er jeg sådan set enig i, det er jo løbende vores opgave at forholde os til det. Men forudsætningen for at kunne gøre det er jo, at vi får et svar på, om der rent faktisk har fundet en orientering sted i nogle af de sager, som ministeren nu siger at man burde have orienteret i.

Man er blevet klogere, kan jeg forstå, omkring sagen med den irakiske general. Det er jo sikkert både nødvendigt og nyttigt, at man er blevet klogere. Vi vil bare så gerne gennemskue, om man er blevet ni gange klogere. Det må vi kunne få et svar på fra justitsministeren.

Jens Hald Madsen (V):

Jeg vil gerne takke for justitsministerens svar. Det var meget ærligt, og her så vi så konflikten.

Altså: Hvis der er et tribunal dér, hvor krigsforbryderen kommer fra, så bliver justitsministeren orienteret. Hvis der ikke er et tribunal, og så længe vi ikke har ratificeret den internationale straffedomstol, så er der ikke så meget som en piccoline i Justitsministeriet, som bliver orienteret om, at vi har en krigsforbryder i Danmark.

Det er den eneste konklusion, jeg kan drage af det svar, som justitsministeren er kommet med, altså at man må sidde og sortere folk.

Tilsyneladende, når det er folk fra Rwanda, som er krigsforbrydere, kan man godt gå i gang med at have en orienteringssag, foretage en udlevering, når der er et tribunal. Hvis man kom-